

Ἄψυχα ἐπὶ τὰ τῶν Ἀνθρώπων λαμβανομένη, δίδει εἰς τὸ ὑποκείμενον Διήγημα διὰ τῆς Συμπαράθεσεως, ἢ Πάθους μὲ Πάθος, ἢ Διαθέσεως μὲ Διάθεσιν, ἢ Φύσεως μὲ Φύσιν, ἢ Πράξεως μὲ Πράξιν, πλείονα τὴν Σαφήνειαν, καὶ Ἐνέργειαν, καὶ οἷον πρὸ Ὀφθαλμῶν παριστᾷ τὰ λεγόμενα. Χαρακτηρίζεται δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μὲ παραβολικὰ Ἐπιρρήματα κοινὰ, καὶ Ποιητικά· καὶ κοινὰ μὲν οἷον τὸ Ὄς, τὸ, Καθώς, τὸ, Καθὰ, τὸ, Ὡσπερ, τὸ, Καθάπερ. Ποιητικά δὲ, τὸ, Εὖτε, τὸ, Ἡῦ· τὸ, Ἡῦτε. Πλὴν δύναται, καὶ χωρὶς τούτων νὰ γένη Παραβολή, ὡς ὅταν τις δηγούμενος Μονομαχίαν, εἶτα βουληθεὶς νὰ κάμῃ καὶ Παραβολὴν, εἰπῆ, ὅτι οὕτω καὶ τὰ Θηρία μάχονται Λέων τυχόν, καὶ Κάπρος, γὰρ καὶ γὰρ ποιῶντα· ἢ ὅτι, λόγος ἔχει, καὶ ὁ Λέων, καὶ ὁ Κάπρος μαχόμενα νὰ ποιῶσι τὰ καὶ τὰ· ἢ ὅτι οὐδὲ Λέων, οὐδὲ Κάπρος τοιαύτην Μάχην σήνουςι, τὰ, καὶ τὰ ποιῶντες. Προσέτι ἡ Παραβολὴ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προηγείται τῆς Ἀναπόθεσεως, οἷον, ὡς τόδε γίνεται, οὕτω καὶ τόδε. Ἐνίοτε ὅμως ἔπεται· οἷον, οὕτω διεπράχθη τόδε τι, ὡς ὅτε καὶ τόδε γέγονε. Καίποτε καὶ χωρὶς Ἀποδόσεως γίνεται, οἷον ἐμάχοντό τινες ὡς Θῆρες, τοιάδε καὶ τοιάδε ποιῶντες· ἐπειδὴ ἡ Ἀπόδοσις εἶναι εἰς τὰ παραβολικὰ Ἐπιρρήματα, οἷον, τὸ, Ὄς, καὶ τὸ Οὕτω, καὶ τὰ ὅμοια, ὅταν παῖρησιάζωσι τὰ ἀμφοτέρω.

Στίχων Εἶδη ἀρμόζοντα εἰς τὴν Ποίησιν.

Ὅσα οὖν θεωροῦνται ὡς ἰδιαιτέρως ἀνήκοντα εἰς τὴν Ποίησιν, καὶ εἰς τὴν κατ' αὐτὴν Διάθεσιν, καὶ Ἑρμηνείου συμβάλλοντα, τοιαῦτά τινα εἶναι, ὡς προσλήχθησαν· ὅσα δὲ

ἔτι μερικιωτέρως ἐπιζητοῦνται ὡς ὄντα κοινὰ μετὰ τῆς Ῥητορικῆς, ἐκεῖθεν ἄς φροντίζονται πρὸς τὴν ἀκριβῆ τοῦ Ὄλου Συμπλήρωσιν· ἐπειδὴ εἰς τὴν παρούσαν Ἐπιτομὴν δὲν πρέπει νὰ ἐπεκτανθῇ ὁ Λόγος καὶ εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὅποια εἶναι δυνατόν νὰ ἐρανισθῶσιν ἀλλαχόθεν ἀφθονώτερα. Ἐνταῦθα δὲ λειπόμενον εἶναι ἔτι νὰ λεχθῶσι τινὰ καὶ διὰ τὸν Τρόπον τοῦ Λέγειν, μὲ τὸν ὅποιον ἡ Ποίησις συνεθίζει νὰ κάμῃ τὴν Ἐκφράσιν τῆς. Οὗτος δὲ ἄρα εἶναι ὁ Ἐσιχουρηγμένος Λόγος· ἐπειδὴ τόσου αὐτῆ, ὅσου καὶ τὰ ἄλλα Εἶδη τῶν Ποιημάτων, καθὼς κατ' ἄλλο πολλὰ διαφέρουσιν ἀπὸ τὰ Λογογραφικῶς, καὶ Πεζῶς συνεπιτόμενα, οὕτω πρέπει καὶ κατὰ τὸ λέγειν νὰ παραλλάττωσίν πως, ἐπιτηθευόμενα καὶ κατὰ τοῦτο πρὸς τὸ Μεγαλοπρεπέστερον, Ἠδονικώτερον, καὶ Θαυμασιώτερον. Καὶ εἰς μὲν τὰ ἄλλα Ποιητικά Συνθέματα ἄλλα καὶ Εἶδη Στίχων, καὶ πολλὰ, καὶ ποικίλα, καὶ ποικίλως συμπεπλεγμένα, ἐκρίθησαν ὡς ἀρμόζοντα, καθὼς καὶ προλαβόντως ἐλέχθη εἰς τοὺς ἐκάστων ἰδίους Τόπους, καὶ θέλει γένει πάλιν καὶ εἰς τὰ πρόσω Ἀνάμνησις εἰς τοὺς ἰδίους Τόπους τῶν· εἰς δὲ τὴν Ποίησιν οὕτε πολλὰ καὶ ποικίλα, ἢ ποικίλως συμπεπλεγμένα, οὔτε ἄλλα ἀρμίζουσιν, εἰμὴ ἐὰν μὲν ὁ Ποιητὴς δι' Ἐμμέτρων Στίχων κάμῃ τὴν Ἐκφράσιν, μόνοι οἱ κατὰ τὸ Ἡρωϊκὸν Μέτρον μετρούμενοι εὐαρμόσως λαμβάνονται· ἐὰν δὲ διὰ Πολιτικῶν, μόνοι πάλιν ἐφάνησαν ἱκανοὶ οἱ κατὰ Λήγουσαν, καὶ Παραλήγουσαν ὁμοιοκαταληκτοῦντες Δεκαπεντασύλλαβοι, ὡς καὶ εἰς τὸ Γ'. Κεφ. τοῦ Α'. Βιβλίου προσλήχθη. Τινὲς δὲ συγχωροῦσι νὰ εἶναι καὶ Ἀνομοιοκατάληκτοι οἱ τοιοῦτοι Δεκαπεντασύλλαβοι Στίχοι, κατὰ τὸ Ἔθος τῶν παλαιωτέρων Πολιτικῶν Στιχουργῶν, καὶ μόνον τὸ Μέτρον τῶν Συλλαβῶν, καὶ ἡ Εὐρυθμία τῶν Τόνων νὰ παρατηροῖται· καὶ Αἰτίαν ἐπάγουσιν, ὅτι διὰ τὴν Βίαν τῆς Ὀμοιοκαταληξίας δὲν ἤθελε γίνονται κατὰ